

GETA ȚIREL

ÎN ȚARA LUI ȚEPIȘOR

București, 2020

I. PRIMĂVARA

Parfum de copil/5
Bondărel/6
Brotăcelul vânător/7
Cavalerul primăverii/8
Chipul mamei mele/9
Comoara/10
Covorul fermecat/11
Păpădia însetată/12
Cri - nu cri!/13
Mândrul ghiocel/14
Zvonul fără de teme/15
Iată, iată...c-a venit!/16
Izvorășul cu mustață/17
Merișorul pădureț/18
Dorința soarelui/19
Nins cu floare/21
Semnul nou de primăvară/22
Mama cu iubirea ei/23
Căușul soarelui/25
Gărgărița/27

II. VARA

Afinuța și Frăguța/28
Melcul fără de povară/29
Macul de la mama/30
Farmecul florilor/31
Cinci furnici cu ghinion/32

Jucăușii/34

Melcul cavaler/35

Lăcusta și greieruș/37

Duduț/38

Mugurel și vrăbiuța/39

Șopârla sperioasă/40

Toc - toc!/42

Vivat roiul a strigat!/43

Balta de poveste/45

Împăcarea de pe cer/47

III. TOAMNA

Mărul bun/49

Moș Țepilă/50

Mirarea lui Aricel/51

Lăcusta îndurerată/53

Pagini de toamnă/54

Ariciul încrezut/57

Alin de toamnă/58

Buburuza cea distrată/60

Bruma/61

Veverița înțeleaptă/62

Iarna cea sucită-n toate/63

Scriitor pe timp de iarnă/64

Te rog, Toamnă!/66

Codrul somnoros/68

Minunea de sub frunzar/69

IV. IARNA

Țară dragă, Românie/70

Țara mea cu chip de mamă/71

Mama cu zece pui/72

Sticletele norocos/74

Speranța Iernii/75

Sturzul îndrăzneț/77

Fără nasul morcovior/78

Bagheta fermecată... nu-i/80

Titel bursucel/82

Fulgușorul curios/83

Luna și ariciul drag/84

Dincă/86

Hărniciuțul Martinel/88

Toți iubim mărul pădureț/89

Brăduțul/90

©Editura Art Creativ

email: edituraartcreativ@gmail.com

www.facebook.com/EdituraArtCreativ

Imaginația autoarei îi îndeamnă pe micuți să cunoască bucuria jocului și a prieteniei, să dezvolte dragoste pentru natură și intuiție în a descifra situații în fața cărora sunt puși, să înțeleagă mesajul fiecăreia și să reacționeze corect, să se integreze treptat în lumea pe care ei înșiși o creează, în care se adaptează

Orice expresie de natură literară poate fi îndrăgită de copii și poate fi factor declanșator al creativității, al limbajului artistic; la această vârstă fiecare se imaginează exact așa cum își dorește, importantă rămâne, însă, grija noastră ca nimic din lumea lor să nu se piardă, totul trebuie să fie bine acordat ca să cânte mai apoi ... cuvântul poetei dă tonul, trezește sonorități, schimbă perspective, creează voci puternice, zâmbește copilăriei, dovadă a sufletului ei cald, sensibil, care atenționează cu semn nou de primăvară

Și cine poate să vorbească mai bine despre poetă decât versurile sale pe care vă invit să le citiți, forța lor vine din marea dragoste pentru copii, din universul pe care nu avem dreptul să-l uităm, ci, dimpotrivă, să-l ducem cu noi peste tot, să-l facem etern ...

Mai mult decât orice, avem nevoie de poezie, ea „leagă toți țepii unui arici de toți țepii ariciului următor”. ...

DANIELA TOMA

I. PRIMĂVARA

Parfum de copil

Copile, tu ești darul meu,
Îmi repeta mămica
În clipe dragi, dar și la greu
Cu lacrimi cât mărgica

În brațe cât mă cuprindea
Mai strâns ca niciodată,
Și creștetul îmi netezea
Tot mai înfiorată.

Iar mângâierea-i și acum
Când am crescut mai mare,
Păstrează dulcele parfum,
De nestemată floare

Cu glasul ce îl gânguresc,
Ce-adesea mă ridică,
Mă rog în gând și mulțumesc
Că eu am o mămică!

Bondărel

Curajos că poate-poate
Iarna nu îl mușcă iar,
O antenă numai scoate,
Stând în scorbura pe jar.

Numai că, „Au, deodată
Se-auzi, nu a plecat!”,
Împuns ca de o săgeată
Semn că iarăși l-a... mușcat.

Iar cu rana bandajată
Și un ceai de mușețel,
Primăvara îl așteaptă
Și acum, pe Bondărel!

Brotăcelul vânător

Toți în jur stăteau ascunși
De stropii mari de ploaie
Ca să nu fie împunși
Și duși hăt!... de șiroaie,

Numai el, n-are habar,
Din „Oac!” face mărgele,
Brotăcel e un hoinar,
Vânează fântânele!

Nici nu ninge, nici nu pleacă
Doar un fulg mai dă în joacă,
Grie, dintr-un pic de ger,
Plimbă norii grei pe cer.

Văzând-o prin codri, crânguri,
Ghiocel nu stă pe gânduri,
Chiar de e înnourat
Dârz cum e, a întrebat:

„Doamnă Iarnă de poveste,
De ce nu plecați pe creste
Să vă-ntoarceți binișor
Tocmai anul viitor?”

Și cavalerul cel vestit,
De mărtișor împodobit,
A privit-o cum în vânt,
Pleacă fără un cuvânt!

Chipul mamei mele

Mămico, floarea ce o vezi
Pe foaie desenată
Și furnicuța cu ochi verzi,
Ești tu, întruchipată

În ochii tăi mă văd frumos,
Pe chipul tău un zâmbet,
Mereu îmi este de folos
Și-i mai plăcut în umblet.

Iar altceva, nu am știut
Să-ți dăruiesc! Ce oare?
Când numai ieri cu un sărut,
Mi-ai spus comoară, soare!

Ce ospăț, ce mai ospăț!
Striga Mierla cu răsfăț
Ciugulind dintr-o măceașă
În semințe cam golașă

Din troianul viscolit
De unde i-a răsărit,
Întocmai ca o comoară
Un moț doar sticlind afară

Și-atunci, bradul pântecos
Strajă pe un vârf stâncos,
Zbârnâi de aripioare
La o veste așa mare

Ce în stol s-au îndreptat
Către prânzul cel bogat
De unde cu voie bună,
Seara, iarăși le adună,

Pe sub straiul lui albit
Cu somn dulce, liniștit!

Covorul fermecat

Nici cu ochii nu credea
O furnică ce vedea:
Un covor drept în cărare
Plin de colți și aripioare.

- Oare ce s-a întâmplat?
Pe vecine le-a-ntrebat
Când, un știu eu, se aude,
Dintr-un pumn de frunze ude

Cu botic și cojocel
Doldora de țepi pe el
Ce le-a răspuns, dar ne-mpăcat:
-Nimic doar că... a germinat!

Dar cum de n-ați auzit
De fag - fructul lui iubit
Ce e atât de generos,
De hrănitor și sănătos

Ce-i codrului comoară
Din toamnă-n primăvară?
Iar vestea dusă-n mușuroi
În zori le poartă în convoi

Spre covorul fermecat
Cum Arici le-a explicat

